

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3892/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Привредно друштво „Еро Лафф“ доо Бунушевац, Врање, чији је законски заступник Срба Николић, против тужених Републике Србије - Министарство финансија, Пореска, управа, Филијала у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., ради утврђења и заштите од дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1242/2024 од 29.08.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1242/2024 од 29.08.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1242/2024 од 29.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Врању П 32/22 од 13.12.2023. године у делу којим је одбачена тужба да се утврди да је ништаво решење Републичке управе јавних прихода, Организационе јединице Центар Ниш, Одсека финансијске полиције Врање бр. 47/40 од 23.03.1996. године и траженог утврђења у садржини ближе наведеној у ставу првом изреке те пресуде и наложи туженој да одреди надлежни сектор за другостепени порески и царински поступак да у сарадњи са Пореском управом из Врања огласе ништавим наведено решење од 23.03.1996. године због апсолутне ненадлежности суда, а одбијен тужбени захтев да се наложи туженој да Пореској управи из Врања наложи да донесе решење и врати тужиоцу износ од 1.594,50 динара са каматом прописаном Законом о пореском поступку и пореској администрацији почев од 31.01.1994. године па до исплате, и утврди према сваком од туженог на који начин је извршио дискриминацију над тужиоцем и да се за штету тужилац упуту на парницу. Обавезан је тужилац да накнади трошкове поступка туженој Републици Србији у износу од 275.625,00 динара и туженима ББ и ВВ у износу од 144.975,00 динара. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је изјавио тужилац због битних повреда Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права. Ревизију није изјавио преко адвоката. Ревизију је потписао директор Привредног друштва „Еро Лафф“ доо Бунушевац.

У одговору на ревизију законски заступник тужене је предложио да се ревизија одбије и поставио захтев за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Према члану 410. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија је недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Имајући у виду да је у конкретном случају тужилац поднео ревизију која није изјављена преко пуномоћника адвоката, то је применом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Применом одредаба члана 165. став 1. и 154. став 1. Закона о парничном поступку, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер одговор на ревизију не представља трошак потребан ради вођења парнице.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић